

Almere heeft een probleem, vindt het college. We hebben zoveel groen dat het onderhoud daarvan onbetaalbaar wordt. Bijna per definitie is de oplossing van wethouder Smeeman bebouwing. Er is dan minder groen te onderhouden en de bouwsels leveren weer geld op, is de redenering.

Groen staat regelmatig op de agenda en verderop in dit jaar zal de Rood-voor-Groen-discussie in de gemeenteraad losbarsten. Op uitnodiging van Leefbaar Almere presenteerden leerlingen van het Bake Park Lyceum hun toekomstvisie. Wat mij het meeste opviel is dat zij vinden dat er te weinig groen in de stad is. Cijfers en beleving lopen dus niet parallel.

Groen is wat mij betreft gewoon een eigenschap van Almere. Dat mag best wat kosten. En er moeten toch andere manieren zijn om de kosten wat te drukken. Leefbaar Almere denkt aan agrarisch onderhoud. Geef de stadsboer ruimte in de stad en laat schapen de parken begrazen. Iets in die richting. Er heeft zich al een enthousiaste boer gemeld bij Nico van Duin. Je kan je trouwens ook afvragen of alles wel tot in de puntjes onderhouden moet worden. Soms kan het mooi zijn om de natuur z'n gang te laten gaan. <!--[endif]-->

Maar er zijn ook bewoners die het groen in hun directe omgeving willen onderhouden. Dat levert dingen op als betrokkenheid bij de woonomgeving en gezellige omgang met medebewoners (ik probeer de vreselijke term "sociale cohesie" te omzeilen)

En parken kunnen beter gebruikt worden. Denk aan (natuur) speeltuinen, sportactiviteiten, dingen samen doen. Het park als de plek waar het gebeurt, als de plek waar je wilt zijn. En dan kan het best zijn dat er een gebouwtje nodig is voor bijvoorbeeld de beheerder van de speeltuin. Een theehuisje moet ook mogen. Maar geen huizen en zeker geen woontorens.

Anders kijken naar groen. Creatiever omgaan dus met iets wat veel Almeerders als prettig ervaren. Met wat geen probleem is maar een kans (oei, wat een cliché bega ik hier...). Eigenlijk heel vanzelfsprekend.